

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 156.

Tiende Session.

42de Møde.

Tirsdagen den 30te Novbr. Kl. 4.

(Fortsat.)

Monrad (fortsat): Endnu mindre kan jeg skønne, at der vilde være Anledning til, naar Sagen engang er afgjort ved en allers højeste Resolution, at foretage nogen Forandring deri, saaledes at Hs. Majestæt ved en senere Resolution kunde bestemme, at den Fæstegaard, som han ikke tidligere havde undtaget fra Lovens Omraade, nu skulde undtages derfra; thi det Hele vilde derved faae et usikkert Grundlag. Jeg formener, at det endelig og bestemt maa afgjøres, hvad der skal gaae ind under denne Lovs Omraade, og hvad der skal undtages derfra. Denne Sætning „indtil anderledes ved Lov bliver bestemt,“ har man endvidere fundet, deels var overflødig, deels ligesom kunde indeholde en Antydning af, at der skulde blive anderledes bestemt ved Lov; dette er imidlertid ikke Tilfældet. Der indeholdes ikke i disse Ord nogen Antydning af, at der paa anden Maade skal bestemmes herom ved Lov; der forbeholdes blot en Rettighed til at kunne bestemme anderledes ved Lov. Det forekommer mig, at der er Anledning til at dvæle nogle Diebliske ved dette Forbehold, for at man kan komme paa det Rene med, om det er overflødig eller ikke. Det, der har staaet for mig i den Henseende som det Betænkkelige, det er, at naar Hans Majestæt unddrager visse Godser eller visse Dele af Godser fra Lovens Omraade, kunde det skee paa en saadan Maade,

at derved stiftedes en privat Ret for disse Godser, at Hans Majestæts Resolution gav dem en privatretlig Charakter. Naar f. Ex. det bestemtes, at et eller andet Kloster, om hvilket der kunde være Tvivl, skulde undtages fra denne Lovs Omraade og skulde være at behandle som en privat Stiftelse, saa kunde det maaskee tillægges den Charakter, at det derved fik en Rettighed, som det ikke stod i Lovgivningsmagtens Myndighed senere at forandre. Dette anser jeg betænkeligt. For at udtrykke det paa en klar og bestemt Maade, at en saadan af Hans Majestæt tagen Resolution vilde være aldeles administrativ og ikke stiftede nogensomhelst privat Ret for disse forskellige Eiendomme, er det, at man har tilføjet „indtil anderledes ved Lov bliver bestemt.“ Dersom man kan finde et andet Udtryk eller en anden Maade at tilkjendegive det Samme paa, kan der vist ikke være Noget til Hinder for i saa Henseende at gaae ind paa en Forandring af Forslaget.

Hvad angaaer det Endringsforslag, som er stillet til § 1 af Rigsdagsmanden for Njøbenhavn's 5te Valgkreds (Lillisch), skønner jeg ikke, at der kan være noget Væsentligt imod at gaae ind paa det, naar de Linier, hvorom der er forlangt deelviis Afstemning, kunde udgaae deraf. Da Ministeren har fundet Betænkelighed ved den af Udvalget foreslaaede Affattelsesmaade, og da det ikke er lykkes Udvalget at finde en saadan, hvorved de gjensidige Betænkeligheder kunne blive fjernede, saa skønner jeg ikke rettere, end at det kunde være en ret heldig Udvei at vedtage det nævnte Endringsforslag. Fortegnelsen er maaskee ikke aldeles